

Missed abortion Missed ab Elhalt terhesség

Hogyan zajlott nálam, és hogyan éltem meg a missed ab műtétet

Utolsó menstruációm 2010 január 30-án jött meg. A bébi kb. február 14-én fogant. A következő menstruáció február 27-én lett volna esedékes, de nem jött meg. Egyetlen csepp vér sem jött, még barnázás sem volt. Első ultrahangra március 17-én mentem, akkor 24 mm-es petezsák látszódott és benne a szikhólyag, amiből később a baba kialakul. A következő ultrahang március 29-én, sajnos már csak üres petezsákot mutatott, majd rá 3 napra, április 1-jén szintén üres petezsák a diagnózis. Sajnos itt már biztos volt, hogy műtétre van szükség, művi úton kell befejezni a terhességet. A tüneteim ekkor még ugyanazok voltak mint terhesség elején, magas hőmérséklet: 38,0-38,1 °C, mellfeszülés, néha-néha kicsi alhas fájás, de egyáltalán nem görcs jellegű, kajáknál válogatás, és egyébként a kedvenc ételém a sült csirkecomb elleni undor. Tulajdonképpen az első üres petezsákos UH hallatán már eléggé megijedtem, de bizakodtam, mivel olvastam pár esetet amikor valami csoda folytán mégiscsak látszódott a következő ultrahangon a bébi. Bár ekkor már a 9.hétben voltam, ebben az időben már nagyon ritka hogy később előbújjon vagyis látszódjon a kicsike. Konkrétan talán 3 ilyen esetet olvastam, de a többség mind azt írta, hogy ekkor már nincs remény, missed ab következik. Azért bíztam! Mikor kiderült hogy mégsem sikerült, vagyis nincs bébi, ha jól kiszámolom úgy 21 óra erejéig voltam rossz lelki állapotban.

Közvetlen UH után mikor beszéltem párommal személyesen, akkor fogott el egy kis sírás, részben a tudat miatt, hogy mégsem lesz még gyermekem, a másik pedig és inkább ez volt az erősebb érzés ami a sírást keltette, hogy nagyon féltem a műtétől. Soha nem volt még műtétem, ezért mindig is paráztam miatta, ha egyszer én is oda kerülök, az altatástól meg egyenesen irtóztam, mindig azt képzeltem én úgysem tudok elaludni, tehát mindent érezni fogok. Erről szólt a kis 10-15 perces sírásom, majd hazajöttünk és itthon ahelyett hogy szomorkodtam volna, ittam egy-két pohárvörösbort betettem Madonna két utolsó koncert dvd-jét, mert ez ő erőssége mindig erőt ad, táncoltam, énekeltem, jól éreztem magam. Szinte el is feledkeztem, hogy másnap nem lesz valami kellemes. Aztán éjszaka nem sokat aludtam, állandóan felébredtem. ½ 6 körül keltünk, elkészültem, már előző nap bepakoltam a táskát ami kell a kórházba, aztán elindultunk.

A táskába legyen: pizsama vagy hálóing, köntös, fogmosás cuccok, bugyi amibe betét is belefér, egészségügyi betét, evőeszköz, törölköző, papucs, olvasnivaló,

szénsavmentes ásványvíz, és még kinek mire van szüksége, piperecuccok stb.
Papírok: beutaló, ha van nem régi vércsoportos papírod.
Egy papírra írd fel az utolsó menszeszed dátumát.

½ 8-ra kellett menni a kórházba, mi 8 körül értünk.

Párom vissza is indult dolgozni.

Felvettek betegnek, elkérték a papírokat, egy doki kérdéseket tett fel, utolsó mensi ideje, vannak-e panaszok, mikor voltam utoljára ultrahangon.

Az ápolónő megmutatta az ágyamat, és elküldött vérvételre. Már vagy negyedórát álltam a folyosón, mire szóltak hogy először mégsem vérvételre menjek, mert a főorvos vár ultrahangra. Ide és ide menjek (menjünk másod magammal). Lementünk a 2. emeletre, ott is vártunk 15-20 percet, majd behívtak. A főorvos azt mondta 40mm -es lapos üres petezsák. Ő is kérdezte az utolsó mensi idejét és a panaszokat, amik nekem nem voltak. Visszamentem a vérvétel színhelyére, egy csomó adminisztrációs papírt kitöltött a nővérke, aztán vért vett. Aminek eredménye pár óra múlva egy szép kb 20 cm-es kék-zöld-lila folt lett a karomon.

Visszamentem a szobámba és átöltöztem a kórházi extra csinos hálóingbe. Ekkor lehetett fél 10. Feküdtem és beszélgettünk a szobatársaimmal, volt olyan is aki ugyanebben a cipőben járt mint én, ez nekem erőt adott. Majd 10 óra után valamikor szóltak hogy menjek, mert felteszik a méhszájtagítót. Éljen!!! Ettől paráztam egy kicsit. Nem volt vészes, de azért a rákszűrésnél jóval kellemetlenebb és hosszabb. Legalábbis nekem az volt. Remegtem mint a nyárfalevél. Aztán a doki közölte hogy maradjak, mert mindjárt jön a beteghordó és átrak egy másik ágyra amin visszatol a szobámba. Pár perc elteltével jött is.

3 órát kell várni hogy kitágítson az az akármí.

Nem semmi hosszú idő, de addig is beszélgettünk a szobatársaimmal. És közben rettenetesen éhes és szomjas voltam.... De sajnos nem lehetett semmit sem fogyasztani műtét előtt már reggel sem. Valahogy 12 környékén kezdtek el minket sorban műteni, a mi szobánkból hármunkat. Engem utoljára, hogy leteljen a 3 óra várakozási idő.

Letoltak a műtőhöz, az ajtó előtt még várni kellett kb 5 percet. Hú de izgultam... Aztán jött a műtőből egy ápoló és hozott egy ágyat amire átfeküdtem. Letakart 3 lepedővel, lábak a magasban, leszíjazva, rá egy lepedő, hasamra egy lepedő és a fejem előtti fémvázra egy zöld lepedő került. A karjaimat is leszíjazták, aztán betoltak a műtőbe. Ott talán vérnyomást mértek újra, az altatóorvos kikérdezett, jobb kézzel aláírtam a beleegyezésem, pedig bal kezes vagyok csak a jobbat szabadították fel. Mondta az altató doki hogy a karomba megy az altató aztán egy gázzal teli maszkot fog az arcomra tenni. Jött a szer a karomba és rögtön éreztem hogy bódulok, gondoltam magamban olyan jól esne ha becsuknám a szemem, lecsuktam és már többre nem is emlékszem. Azonnal elaludtam. Műtét után felébredtem, és azt éreztem milyen jó volt így aludni, mindig jól esne ez a mélyalvás. Mondtam is a dokiknak, és nevettek.

Aztán visszatoltak a szobámba, még valahol menet közben vagy a műtőben raktak a lábam közé egy jó nagy wattabucit a vérzés felfogására. Ami kb 20 perc

múlva meg is kezdődött. Kétóra múlva pedig már megkaptuk a félretett ebédünket mindannyian.

Másnap reggel a vizit után 9-kor engedtek haza minket.

Az az érzésem volt így mindezek után, hogy úgy megkönnyebbültem.

Azóta több ismerősömről is megtudtam, hogy hasonlóan ment keresztül, mire aztán sikerült kihordani a terhességet és megszülni a babát.

Ezért én is így fogom fel ami történt, hogy ezzel csak a szervezetem készült a terhességre. Amikor megfogam a babó, szép, kényelmes, egészséges helye legyen ott bent a pocakomban. :)

2010.04.22.

Írta: Szabó Renáta

<http://teherbeeses.hu/>